

Másodszor is megszólította: "Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?" Ő ismét így válaszolt: "Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged." Jézus erre ezt mondta neki: "Őrizd az én juhaimat!"

Miért kérdezed Uram, hogy szeretlek-e? Kivettem a hálót, amikor tudtam, hogy nem lesz fogás. Követtem, amikor emberhalászatról beszéltél, holott fogalmam sem volt, hogy mit értesz alatta. Megtagadtalak, igen, de nagyon féltem. Te nem féltél? Te nem sírtál? De aztán odamentem a kereszthez. Nincs senkim, mindent elhagytam. Miért kell újra és újra kimondanom, hogy szeretlek? Miért? Kősziklának neveztél, holott csak egy vagyok a legkisebbek közül. Rám bíztad már akkor is a közösséget, most meg pásztornak tekintesz? Miféle juhokról beszélsz? Én halász vagyok, nem pásztor! Nem Te mondtad, hogy Te vagy a jó pásztor? Aki életét adja juhaiért... Te már az életedet adtad. Én nem akarom az életemet adni, nem akarok én is olyan pásztor lenni, mint Te! Neked könnyű, Te ismered Atyádat és az Atya is ismer Téged, de én csak egy egyszerű halász vagyok. És nem, nem vagyok sem emberek halásza, sem juhok pásztor, nem, én csak halakat fogok, ha szerencsém van. Követtem, és amin átmentem Veled, azt nem kívánom senkinek. Országról beszéltél, királyságról, de csak szenvedést láttam, belső gyötrődést, majd korbácsolást, leköpdösésedet, keresztcipelésedet és rabszolgalálát. Szeretlek Uram, de mit szeressek ezen az úton? Miért nem maradhatok, ott a tó mellett, foltozgatván a hálóimat, reménykedve a jó fogásban. Nem egyszerű és könnyű élet az sem! Miért nyugtalan a szívem, miért érzem, hogy újra és újra megkérded majd tőlem, hogy szeretlek-e?

Járunk az Úton. Botladozunk, keresgéljük a jó utat, néha visszatalálunk, néha eltévedünk. Megállunk. Figyelünk a hangra, a hívó szóra. Kimondjuk, hogy igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged. Péternek akkor idegesítő lehetett az újra és újra fölített kérdés, nekünk is fárasztó, amikor újra szembesülünk azzal, hogy letértünk az Útról. Talán már értjük, hogy az újabb nekirugaszkodás, az újrakezdés hangja ez: *"Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged."*

Köszönöm Istenem, hogy újra megkérded: szeretsz engem?

Botlik Benedek, Budapest